

Η ΚΟΚΚΙΝΟΣΚΟΥΦΙΤΣΑ

{Διασκευή του γνωστού παραμυθιού για κουκλοθέατρο, από την Σάσα Καραγιαννίδου – Πέννα}

{Ο μπαμπάς μονολογεί, ενώ ετοιμάζει το καλάθι με τα φαγητά}

– **Μπαμπάς:** Μα που πήγε αυτό το παιδί; Της είπα να έρθει νωρίς να με βοηθήσει με τα φαγητά. Αλλά..... Μήπως εσείς παιδιά είδατε το κοριτσάκι μου; Γιατί για κοριτσάκι πρόκειται. Ένα όμορφο, γλυκό, στρουμπουλό κοριτσάκι. Μα τι σας λέω τώρα. Κάθε μανούλα το παιδάκι της το θεωρεί το πιο όμορφο του κόσμου. Τι είπατε; Δεν το είδατε; Αποκλείται. Είμαι σίγουρη πως κάπου θα την πήρε το μάτι σας. Θα σας την περιγράψω και άμα την δείτε πουθενά να της πείτε πως την γυρεύω. Λοιπόν, φοράει κόκκινο φορεματάκι, κόκκινα παπουτσάκια, κόκκινη ζακετούλα και κόκκινο ωραίο σκουφάκι που της το έφτιαξα εγώ με τα χεράκια μου. Σας ακούω, την είδατε; Ναι , ναι, είναι η κοκκινοσκουφίτσα μου , το γλυκό μου κοριτσάκι.

{Στο μεταξύ ξεπροβάλλει η κοκκινοσκουφίτσα δειλά – δειλά}

– **Κοκκινοσκουφίτσα:** Να μπω , να μην μπω, άργησα και ο μπαμπάς θα με μαλώσει *{πηγαίνει πίσω από τον μπαμπά}*

– **Κοκκινοσκουφίτσα:** Τσα , εδώ είμαι και εγώ. Άργησα ; Δεν άργησα.

– **Μπαμπάς:** Μα που ήσουνα παιδάκι μου και έχεις να πας φαγητό στη γιαγιά που είναι άρρωστη; Έλα ας μην αργούμε. Πάρε το καλάθι και εμπρός για τη γιαγιά και πρόσεξε κακομοίρα, κατευθείαν στη γιαγιά. Όχι χασομέρια δεξιά και αριστερά και κουβέντες άσκοπες με τους περαστικούς. Και πρόσεχε στο δάσος.

– **Κοκκινοσκουφίτσα:** Ναι μπαμπά. Ότι πεις εσύ.

{Παίρνει το καλάθι και ξεκινάει τραγουδώντας, ενώ κλείνουν οι κουρτίνες και γίνεται αλλαγή σκηνικού. Δάσος.}

– **Κοκκινোসκουφίτσα:** Είμαι παιδί πέντε χρονών και όλο τραγουδάω και το καλάθι μου κρατώ και στη γιαγιά μου πάω.

Μου έδωσε η μανούλα μου φαγάκι να της πάω, για αυτό και εγώ ξεκίνησα και όπου να ναι φθάνω.

– **Κοκκινোসκουφίτσα:** 'Ω !!! τι όμορφα που είναι εδώ στο δάσος! Λουλούδια, πεταλούδες,

{εδώ βγαίνουν πεταλούδες κατασκευασμένες από χαρτόνι και στερεωμένες σε καλαμάκια}

Αχ μία πεταλουδίτσα. Στάσου καλέ να σε πιάσω. Στάσου πεταλουδίτσα μου, στάσου να σε τσακώσω, δεν θα σου τσαλακώσω καθόλου τα φτερά.

{Κάνει πως μαζεύει λουλούδια. Στο μεταξύ ξεπροβάλλει ο λύκος}

– **Λύκος:** Μμμ κοριτσάκι όμορφο με καλάθι στο χέρι. Τι να έχει μέσα άραγε; Ας πάω να το γνωρίσω. Εσείς παιδιά τι λέτε; Εγώ θα πάω ότι και αν λέτε.

– **Λύκος:** Κοριτσάκι, ε κοριτσάκι. Πως σε λένε;

– **Κοκκινোসκουφίτσα:** Κοκκινোসκουφίτσα.

– **Λύκος:** Μα βέβαια. Χαζούλης που είμαι. Αφού επάνω σου όλα είναι κόκκινα. Πως θα μπορούσαν να σε έλεγαν αλλιώς; Δεν μου λες. Θέλεις να παίξουμε; 'Ελα, έλα σε παρακαλώ!

– **Κοκκινোসκουφίτσα:** Μα όχι. Θα αργήσω και εξάλλου η μαμά μου είπε να μην χαζολογάω δεξιά και αριστερά.

– **Λύκος:** Μα εγώ να παίξουμε θέλω. 'Ελα, γύρω- γύρω όλοι; Μήπως το, δεν περνάς κυρά – Μαρία;

– **Κοκκινোসκουφίτσα:** 'Οχι.

– **Λύκος:** Περνά – περνά η μέλισσα;

– **Κοκκινοσκουφίτσα:** Όχι. Αυτά είναι παιχνίδια που παίζονται με πολλά παιδιά. Καλά το είπα από την αρχή ότι είσαι χαζούλης. Άντε γεια.

– **Λύκος:** Στάσου μην βιάζεσαι. Πες μου τουλάχιστον που πας. Και τι έχεις μέσα στο καλάθι σου;

– **Κοκκινοσκουφίτσα:** Πάω στη γιαγιά μου. Όσο για το καλάθι, σου αρέσει; Ναι ε; δεν σου το δίνω έχει φαγάκι για την γιαγιά. Πίτα, σούπα, μήλα, και άλλα πολλά. Φεύγω όμως γιατί άργησα. Γεια.

– **Λύκος:** Γεια, γεια σου. Έφυγε, πάει στην γιαγιά της και δεν μου είπε που είναι το σπίτι αυτής της γιαγιάς. Παιδιά εσείς ξέρετε; Πως είπατε; Είναι εδώ μέσα στο δάσος; Έ, δεν έχει και πολλά σπίτια μέσα στο δάσος. Θα το βρώ. Όμως θέλω να φτάσω πρώτος , να κάνω έκπληξη στην Κοκκινοσκουφίτσα.

Και ο λύκος φεύγει τραγουδώντας:

– **Λύκος:** Είμαι ο λύκος που γυρνά ολημερίς στο δάσος.

Και συντροφιά ψάχνω να βρω, παιχνίδια για να κάνω.

{Αλλαγή σκηνικού. Εσωτερικό σπιτιού της γιαγιάς}

{Ο λύκος χτυπάει την πόρτα}. Τακ – τακ

– **Γιαγιά:** Ποιος είναι;

– **Λύκος:** Εγώ ο λύκος να μπω; Μπήκα.

– **Γιαγιά:** Μα πως μπαίνεις έτσι σε ξένα σπίτια; Σου είπα εμπρός; Σου είπα πέρασε; Άρρωστη γυναίκα είμαι, θέλω την ησυχία μου, δεν θέλω επισκέψεις. Εξάλλου μου τελείωσε και το γλυκό. Δεν έχω να σε κεράσω τίποτα. Εμπρός φύγε.

– **Λύκος:** Καλά καλέ γιαγιά. Άσε με να καθίσω λίγο. Σου φέρνω και νέα.

– **Γιαγιά:** Νέα ; Τι νέα;

– **Λύκος:** Να σε λίγο έρχεται η εγγονούλα σου.

Η Κοκκίνοσκουφίτσα! Κρατάει και καλάθι και να ξέρεις τι έχει μέσα το καλάθι!!! Γιαγιά έχω μια ιδέα! Παίζουμε το παιχνίδι των ερωτήσεων μέχρι να βρεις τι έχει μέσα το καλάθι;

– **Γιαγιά:** Μπα κακό μπελά που βρήκα. Δεν θέλω λυκάκο μου, άσε με ήσυχη, άρρωστη γυναίκα. Γκουχ – γκουχ *{βήχει}*

– **Λύκος:** Γιαγιά, γιαγιά, είσαι να κάνουμε μία πλάκα στην Κοκκίνοσκουφίτσα; Θα γελάσουμε, θα δεις. Έλα καλέ γιαγιά. Πες ναι, πες ναι, πες ναι.

– **Γιαγιά:** Βρε κακό μπελά που βρήκα. Δεν θα ησυχάσω με σένα που έμπλεξα. Τι πλάκα θα κάνουμε; Για λέγε. Γιατί εδώ που τα λέμε, καιρό έχω να γελάσω.

– **Λύκος:** Γιαγιά άκου. *{Της ψιθυρίζει κάτι στο αφτί. Η γιαγιά συνωμοτικά γνέφει ναι και φεύγουν μαζί με τον λύκο.*

Σε λίγο εμφανίζεται ο λύκος με νυχτικό και σκουφί.}

– **Λύκος:** Ωραίος είμαι; Ωραίος που είμαι!!! Σαν την γιαγιά μοιάζω, έτσι παιδιά; Μην πείτε στην Κοκκίνοσκουφίτσα ότι είμαι ο λύκος, έτσι; Πως; Τι είπατε; Μπράβο παιδιά. Ας καθίσω τώρα και ας περιμένω.

{Σε λίγο φτάνει η Κοκκίνοσκουφίτσα τραγουδώντας.}

– **Κοκκίνοσκουφίτσα:** Γιαγιά, γιαγιάκα, ήρθα. Τι κάνεις; Για να σε δω καλά. Ά!!! Γιαγιά μου εσύ είσαι; Μα πρέπει να είσαι πολύ άρρωστη. Καλέ γιαγιά, γιατί τα μάτια σου έγιναν τόσο γουρλωτά;

– **Λύκος:** Από τον βήχα παιδί μου.

– **Κοκκίνοσκουφίτσα:** Γιαγιά, γιατί η μύτη σου είναι τόσο μεγάλη και κόκκινη;

– **Λύκος:** Από το συνάχι, παιδί μου.

– **Κοκκίνοσκουφίτσα:** Καλέ γιαγιά, γιατί τα αφτιά σου μεγάλωσαν; Ή μήπως μου φαίνεται;

- **Λύκος:** Σου φαίνεται, σου φαίνεται.
- **Κοκκινοσκουφίτσα:** Εδώ κάτι δεν πάει καλά. Αυτά τα αφτιά, κάτι μου θυμίζουν. Και γιατί βρε γιαγιά γιατί έχεις τόσο μεγάλα χέρια;
- **Λύκος:** Για να σε αγκαλιάζω παιδί μου.
- **Κοκκινοσκουφίτσα:** Για να με αγκαλιάζεις; Αχά!! λυκάκο, πονηρέ. Λυκάκο που νόμιζες ότι δεν θα σε καταλάβαινα. Και η γιαγιά μου; Μπράβο γιαγιά..!! Πλάκα ήθελες να μου κάνεις;
{εμφανίζεται η γιαγιά}
- **Γιαγιά:** Κοκκινοσκουφίτσα μου, έλα μην θυμώνεις, έλα να σε φιλήσω. Τον λυπήθηκα τον κακόμοιρο τον λύκο. Παιχνίδια ήθελε και τίποτα άλλο. Εξάλλου και εγώ μόνη τόσο καιρό, διασκέδασα με τα μασκαρέματά του. Ελάτε τώρα να ανοίξουμε το καλάθι, να φάμε και να πιούμε όλοι μαζί. Ελάτε και εσείς παιδιά μαζί με εμάς, να τραγουδήσουμε και να χαρούμε. Εμπρός.....